

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év október hó 11. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 11.B.570/2009/13. számú ítéletét I. r. vádlottal szemben **megváltoztatja.**

A vádlottat megrovásban részesíti.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2011. év április hó 29. napján kelt 11.B.570/2009/13. számú ítéletével I. r. vádlottat hivatali visszaélés büntette (Btk. 225. §) miatt 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

Megállapította, hogy az eljárás során bűnügyi költség nem merült fel és a jövőben esetleg felmerülő bűnügyi költség megfizetésére I. r. vádlottat kötelezte.

Az ítélet ellen az ügyész I. r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása, pénzbüntetés kiszabása végett, míg II. r. és III. r. vádlottak terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.93/2010/5-I. számú átiratában - képviselője a nyilvános ülésen nem vett részt - az ügyészi fellebbezést II. és III. r. vádlottak vonatkozásában visszavonta, így velük szemben az első fokú ítélet jogerőre emelkedett.

Ellenben a fellebbviteli főügyészség I. r. vádlott esetében a fellebbezést fenntartotta. Az átiratban foglaltak szerint a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a bizonyítékokat a szükséges és lehetséges körben feltárta, azokat értékelte és bár az ügyész az indokolást kisebb részben hiányosnak, illetve ellentmondásosnak tartotta, azonban a mérlegeléssel megállapított tényállás álláspontja szerint megalapozott.

Ekként megalapozottnak tartotta az I. r. vádlott bűnösségére levont következtetést is, azonban a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezőket az ügyészi álláspont szerint csak részben vette helyesen számba az elsőfokú bíróság és azokat nem a súlyúknak megfelelően értékelte.

Az ügyész szerint a Fővárosi Bíróság az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonított, míg nem értékelte súlyosító körülményként azt, hogy az I. r. vádlott gátlástalanul visszaélt a helyzetével, amikor az erkölcsi bizonyítványból nyert információkat keresetlevélhez is felhasználta, továbbá azt sem, hogy cselekménye alkalmas a rendőrségbe bevetett közbizalom súlyos megingatására, valamint azt, hogy a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottak.

Emiatt az intézkedést törvénysértően enyhének tartotta és az I. r. vádlottal szemben büntetés kiszabását látta szükségesnek.

Ezért indítványozta, hogy az ítélőtábla az első fokú ítéletet az I. r. vádlott vonatkozásában változtassa meg és vele szemben a Btk. 51. §-a alapján pénzbüntetést szabjon ki.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítélőtábla az ügyészi perorvoslat alapján eljárva a Be. 349. § (1) bekezdésében írt keretek között a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a logika szabályainak is megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A Fővárosi Bíróság tényállását I. r. vádlott következetes, saját magát terhelő, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomására alapította, melyet alátámasztott a II. r. vádlott vallomása, továbbá az egyéb okirati bizonyítékok, szemben a III. r. vádlott részben következetlen vallomásával.

Az ekként megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett I. r. vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

A súlyosításra, pénzbüntetés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

Kétségtelen, hogy annyiban nem volt teljes körű a bűnösségi körülmények felsorolása az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy nem vette figyelembe a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát, mely az I. r. vádlott terhére súlyosító körülményként értékelendő, azonban ezen túlmenően az ítélőtábla nem látta megállapíthatónak az I. r. vádlott terhére a helyzetével való gátlástalan visszaélést, valamint azt, hogy a cselekménye alkalmas lenne a rendőrségbe vetett közbizalom súlyos megingatására.

Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtettekén túlmenően ki kell emelni, hogy az I. r. vádlott azt követően, hogy jogosulatlanul

lekérte 1. számú tanú bűnügyi nyilvántartási adatait, lényegében rövid belül megsemmisítette azokat anélkül, hogy a feleségén kívül (II. r. vádlott) azt másnak megmutatta volna.

Emellett a kérdéses keresetlevélben konkrét személyes adatok nélkül, általánosságban jelölte meg az általa egyébként már a gyermekeitől is megtudott információkat, kiemelve azt, hogy ez esetben sem lehet figyelmen kívül hagyni a gyermekek erkölcsi fejlődésének érdekében a cselekvést.

Ekként viszont megállapította az ítéltábla, hogy amellet, hogy az I. r. vádlott kétségkívül visszaélt hivatali helyzetével annak (lehetséges) következményeit lényegében a minimálisra redukálta.

Ezért nem értett egyet azzal ügyészi állásponttal az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított volna az enyhítő körülményeknek, ellenkezőleg, azokat az előbbi kiegészítésekkel, valamint az ügy másodfokú elbírálásáig eltelt, jelen esetben jelentős - 4 éves - időmúlással összevetve úgy ítélte meg, hogy az I. r. vádlott cselekménye az elbírálásakor már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés, így a próbára bocsátása is szükségtelen.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét megváltoztatta és I. r. vádlottat a Btk. 71. § (1) és (2) bekezdése alapján megrovásban részesítette, kifejezve a bíróság rosszallását az elkövetett bűncselekmény miatt, egyben felhívva, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

Az ítéltábla egyebekben felhívja az elsőfokú bíróság figyelmét arra, hogy az első fokú ítélet meghozatalakor csak az addig ténylegesen felmerült bűnügyi költségről (annak viseléséről) kell döntenie, a jövőben esetlegesen felmerülő bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezése szükségtelen, mivel arról mindig az adott költség felmerülésekor kell döntenie a bíróságnak, így az nem az elsőfokú bíróságnak a korábban hozott rendelkezése alapján történik (és amely nyilván nem jelenti automatikusan a terheltnek a bűnügyi költség megfizetésére való kötelezését sem).

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. §-a alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2011. év október hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 11.B.570/2009/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.295/2011/5. számú ítéletében írt változtatás mellett jogerős.

Budapest, 2011. év október hó 11. napján

Kiadmány hitelélül:
tisztviselő

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke